

Piotr Rogucki, Jesie

Nie spodziewaj się miła,
że będę gdy zechcesz mnie mieć
Cięży na mnie zła siła,
zasypiam gdzie dorwie mnie sen
Lecz odłóżmy w niepamięć
, przewiny i żale i złość
Niech nam będzie wspaniale
zabiorę Cię z sobą
gdziebądź
Kiedyś nie dane nam będzie miła
Patrzeć na siebie bez cienia zła
Będiesz codzinnie ostrożnie żyła
Póki co całą słodycz gwiazd
Tobie dam...
Chodź znikniemy na chwile
to miasto przytłacza jak głąz
Już kupiłem Ci bilet
nie wachaj się więc chociaż raz
Patrz ta jesień jak miłość
purpurą rozkrwawia nam wzrok
Mam poezję i wino,
będziemy się kochać co noc
Kiedaś nie dane nam będzie razem
Chować się w górach przed zgiełkiem miast
Będiesz mieć inne dorosłe sprawy
Póki co całą słodycz gwiazd
Tobie dam...
Przepełnieni sobą wzajem,
pod stopami mamy świat
Może zrodzi się pytanie
- Czemu kocham Cię aż tak ?
Odpowiedzią będzie cisza ...
oszałałych niemych ust
Większej ciszy nikt nie słyszał,
teraz wiem gdzie mieszka Bóg...
I mam...
wreszcie Ciebie mam...
Trochę Ciebie na własność,
bym gdy wrócę nie pragnął...
tak bardzo...